

DE ARTIBRAK-GALERIEPRIJS 2020 VOOR POLDERFANTASIE NR 4.

De jury is unaniem van mening dat dit olieverfschilderij van SUUS ZWEEKHORST het allermooiste werk op deze tentoonstelling is.

Toelichting:

Bij binnenkomst van de galerie trekt dit werk direct je aandacht.

Het is in vergelijking tamelijk groot : 90 bij 90 cm.

Bijna het hele vlak is groen. Een bijna monochroom schilderij dus, met olieverf op linnen.

Er bestaan heel veel verschillende tinten groen, vast wel 50. Om een paar bekende te noemen: lichtgroen, donkergroen, mosgroen, geelgroen, bronsgroen. Maar dit groen is voor mensen uit deze omgeving heel herkenbaar en herleidbaar. Dit soort groen ligt in ons geheugen opgeslagen als "poldergroen".

Met alleen een groot vlak in de juiste kleur groen heb je als schilder nog geen polder bij de kijkers opgeroepen. Daar is meer voor nodig. Boven het groene vlak is een smalle strook grijs, met links wat blauw. Daar kunnen we de horizon in zien, met iets van een bosschage of een groot meer op de achtergrond.

Recht er tegenover, aan de onderkant zien we allerlei dunne lijnen het groene vlak doorsnijden. Dat deed Rembrandt ook: hij zette er ook graag een hekwerkje in. Dat "breekt" het grote vlak en het schept -net als een horizon- perspectief. We zien daardoor diepte in het platte vlak.

Wat ook sterk bijdraagt aan de polderfantasie is het zeer opvallende verticale, blauwige element.

Een slootje!

Al deze elementen: wei, lucht, horizon, afrastering, hekwerk, sloot, bosschage en meer liggen in ons visueel geheugen opgeslagen. Het is knap van Suus dat zij dat met een paar subtiele ingrepen: enkele lijnen en een beperkt kleurgebruik, een heel polderlandschap kan oproepen..

Maar er is nog iets aan de hand met dit werk. Je ziet meer dan er is.

In het midden van het schilderij heeft het groen een wat afwijkende kleur. Er zit meer geel in, het fonkelt. Dat is wat het zo'n blij schilderij maakt: de zon schijnt!

Het doet denken aan het gedicht DE BRUID van Jan Prins, waaruit ik begin en eind citeer:

De lucht, over de jonge dag
Was helderder dan ooit.
Iets ongewoon-verblijdends lag
In weide en veld gestrooid.

(..)

De bruijom was de lentezon
En Holland was de bruid.

(..)

Wat is de hemel wijd, – en licht.
Wat is het leven goed.
De wereld is een wonderbron
van telkens nieuw geluid
De bruijom is de lentezon
En Holland is de bruid.

Op schrift gezet in Leiden, 4 januari 2020 door Gerrie Brust Bijmolt, voorzitter.